

Lieve familie en vrienden,

Begin oktober is hier de eerste regen van dit seizoen gevallen! Misschien voor jullie in

Nederland moeilijk voor te stellen na alle regen van afgelopen zomer, maar voor ons is de regen een zegen! Alles ziet er meteen een stuk groener en schoongewassen uit. Ook de Malagasy, die vorige maand weer nieuwe rijst hebben geplant, zijn erg blij met de regen.

Van HoverAid naar MAF

Omdat de wederzijdse verwachtingen van het management van HoverAid en Jeroen te ver uiteen bleken te lopen, is er in overleg besloten dat Jeroen per 1 september jl. gedetacheerd zou worden naar MAF. MAF Madagaskar heeft momenteel één vliegtuig ter beschikking en daarnaast hebben ze een garage waar NGO's en zendingsorganisaties terecht kunnen voor het onderhoud aan hun voertuigen. De HoverAid garage bevindt zich in hetzelfde gebouw, dus in dat opzicht verandert er niet veel. De afgelopen jaren heeft Jeroen nog veel zelf gesleuteld, maar dat wordt nu wel anders: de zes lokale monteurs doen het praktische werk en Jeroens taak is hen zodanig te begeleiden dat de kwaliteit van hun werk gaat verbeteren. Het directe euvel aan auto's werd vaak wel verholpen, maar er werd niet nagedacht over de oorzaak ervan, waardoor auto's regelmatig werden teruggebracht met dezelfde klacht.

Zo kwam er laatst bijvoorbeeld een Nissan binnen die, als hij wat langer stil had gestaan, niet meer wilde starten, omdat de accu dan te zwak was. In eerste instantie kreeg de klant een tweede accu mee die gebruikt kon worden als starthulp. Maar de klant vond dit natuurlijk niet handig en er moest dus een betere oplossing komen. Nu stond er in de werkplaats nog een bijna nieuwe accu en nu wilde een van de monteurs die maar monteren. Dan kon de klant voorlopig weer rijden dacht hij. Maar Jeroen stelde voor om eens te gaan meten. Na enige discussie en uitleg hoe en waarom er gemeten moest worden, zijn twee monteurs aan de slag gegaan en werd het probleem al snel gevonden! Als de dynamo werd losgekoppeld van het elektrische circuit werd er geen lek meer geconstateerd. De accu liep dus leeg via de dynamo. Toch namen ze liever het zekere voor het

onzekere: een van de monteurs wist nog een zelfde type auto te rijden en hij wilde nu de eigenaar vragen of we zijn dynamo voor een tijdje mochten lenen, om er zo zeker van te zijn dat de dynamo echt het probleem was. Elektriciteit blijft immers wel onzichtbaar en de onderdelen zijn duur. Nadat Jeroen hun nogmaals uitgelegd had dat ze het probleem echt hadden gevonden, zijn ze op zoek gegaan naar een nieuwe dynamo. Nissan-onderdelen zijn echter nauwelijks te krijgen hier en uiteindelijk is er een gebruikte Renault dynamo gemonteerd. De mannen waren blij om nu een auto te kunnen afleveren in het vertrouwen dat het probleem echt in een keer was verholpen.

René

Wycliffe

Tijd is een rekbaar begrip in Madagaskar. We hebben er misschien al eerder over geschreven hoe anders de tijdbeleving van de Malagasy soms is. Een aspect ervan is dat er altijd tijd is. Gebrek aan tijd is dan een onbekend concept en een strakke tijdsplanning niet nodig. Dat kan soms tot onverwachte situaties leiden.

In februari schreven we dat het Lucas-evangelie in het Bara bij de drukker lag. Begin juni was het zover: we zijn met MAF naar het afgelegen plaatsje Betroka gevlogen, waar op zondag in een kerkdienst het resultaat werd gepresenteerd en opgedragen. Wij wisten alleen van de dag en niet om hoe laat. Eenmaal aangekomen werd verteld dat de dienst rond twee uur zou beginnen. Om twee uur was er echter nog weinig activiteit te bespeuren bij de kerk. Om half drie kwamen de eerste mensen aangelopen en om drie uur begon de dienst dan echt. Wij zaten echter op hete kolen, want wij moesten diezelfde dag nog terug naar Tana. De piloot wilde uiterlijk om kwart over vier uur weer de lucht in en het was nog zeker twintig minuten rijden naar de landingsbaan. Maar een kerkdienst in de Lutherse kerk van Madagaskar kent een strikte liturgie (in het officiële Malagasy) en of de *vahiny* haast hebben, maakt niet uit. Uiteindelijk kreeg Leoni, als leider van het Lucas-project, om tien voor vier het woord. Na een ingekorte toespraak zijn we om vier uur de kerk uitgelopen, vier dozen met ieder vijftig exemplaren van het Lucas-evangelie achterlatend. We hebben dus zelf niet echt de reacties van de mensen

kunnen peilen, maar alleen al het feit dat Leoni haar toespraak in de kerk in het Bara deed, werd met enthousiasme ontvangen. In totaal zijn

er duizend boekjes gedrukt, die nu verspreid worden. Bovendien is er een cd in de maak waarop het hele evangelie wordt voorgelezen, afgewisseld met nieuw geschreven liederen in het Bara, gebaseerd op de bijbeltekst. In september hebben we vijf dagen doorgebracht bij de Betsimisaraka Atsimo, het team dat het meest afgelegen woont. We hadden opnieuw lange tijd niets van hen gehoord, maar waren blij te zien dat het werk ondertussen wel doorgegaan is. Het was zowel voor hen als voor ons een bemoedigend bezoek. In het zeer afgelegen dorpje hebben we een 'projecthuis' laten bouwen, zodat niemand van de plaatselijke bevolking zijn huis aan ons hoeft af te staan als we er een aantal dagen verblijven. Aan dit huis moesten nu wat reparaties gedaan worden waarvoor we iemand mee hadden genomen, die ook een latrine bij het huis heeft gebouwd.

En verder...

... is Joanne in het kader van haar opleidingstraject van vertaalconsulent begin dit jaar aan een studie (Honours degree) algemene taalkunde aan de universiteit van Zuid-Afrika (Unisa) begonnen. Erg interessant, maar ook erg intensief. Unisa doet alleen onderwijs op afstand. Het is dus allemaal thuisstudie, met opdrachten die via internet ingeleverd kunnen worden. Wel staat er een reis naar Burkina Faso gepland voor eind november, waar een training zal plaatsvinden voor vertaalconsulenten in opleiding. Chiel is inmiddels weer aardig ingeburgerd in Nederland. Hij heeft het er naar zijn zin en ook de aansluiting op school verloopt goed. Hij hoopt de kerstvakantie wel weer bij ons door te brengen. Jiska is dit jaar ook naar de middelbare school gegaan. Ook dat was even wennen, vooral de lange dagen die ze er maken, maar zowel zij als Ilse hebben het er goed naar hun zin en halen prima resultaten. Het is te merken dat het Frans vrijwel geen problemen meer oplevert en dat is ook prettig in het contact met vriendinnen natuurlijk.

Een hartelijke groet,

Jeroen, Joanne, Chiel, Ilse en Jiska

Gebedspunten

- Bid voor een goede ontvangst van het Lucas-evangelie in het Bara.
- We bezoeken hier op zondag de *English Chapel of Antananarivo* (ECA) en Joanne zit ook in het bestuur. De gemeente groeit behoorlijk: elke zondag zit het vol met voornamelijk jonge Malagasy mensen, waarvan de meeste ook jong in het geloof zijn. Er is dus veel behoefte aan goed onderwijs in de basisprincipes van het christelijk geloof. Door het bestuur wordt momenteel hard nagedacht over hoe er het best ingespeeld kan worden op deze ontwikkeling. Wilt u meebidden om inspiratie en leiding voor het bestuur en ook voor deze jonggelovigen?
- We blijven vragen om gebed voor een uitweg uit de politieke impasse in Madagaskar waaronder de bevolking zoveel te lijden heeft. In september hebben alle partijen eindelijk een overeenkomst ondertekend. Op 1 november zal de president van de overgangsregering een premier benoemen (de zoveelste in de 2,5 jaar dat de crisis nu duurt). Vervolgens zal dan een 'consensus'- regering samengesteld worden. Het is nog altijd niet bekend wanneer er verkiezingen gehouden zullen worden.

Projecthuis met de kerk op de achtergrond.

Vergaderen in de kerk. Op de voorgrond de kerkbanken.